

Sygn. akt III AUz 121/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **K. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu i zobowiązanie do opłacenia składek

na skutek zażalenia odwołującej K. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 7 lutego 2013 r. sygn. akt VIII U 2405/10

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--	--------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2013r., wydanym na rozprawie, Sąd Okręgowy w Poznaniu – VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek K. W. o przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2013r. Sąd Okręgowy w Poznaniu – VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację odwołującej z dnia 24 lipca 2013r.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wyrokiem z dnia 23 maja 2012r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zmienił zaskarżoną decyzję ZUS, Oddział w Z., z dnia 29 lipca 2010r. Nr (...) i stwierdził, że K. W. nie jest zobowiązana do opłacenia składek na Fundusz Pracy za okres od dnia 30 grudnia 1999r. do 30 czerwca 2000r. (pkt 1), w pozostałym zakresie oddalił odwołanie od tej decyzji oraz od decyzji z tej samej daty Nr (...) (pkt 1).

Sąd orzekający ustalił, że strona, prawidłowo wezwana, nie stawiała się w dniu 23 maja 2012r. na rozprawę poprzedzającą wydanie wyroku, jak również na ogłoszenie wyroku (w tym dniu).

Odwołująca w dniu 24 maja 2012r. nadesłała do sekretariatu Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Poznaniu e-mail z informacją, że z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia nie mogła stawić się na rozprawę w dniu 23 maja 2013 r. Tego samego dnia odwołująca przesała do Sądu listownie pismo z powyższą informacją; do pisma dołączyła zaświadczenie lekarza sądowego nr (...)r., stwierdzające, że K. W. nie mogła stawić się w Sądzie w dniu 23 maja 2013 r., a przewidywany termin zdolności do stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie to 31 maja 2013 r.

Pismem z dnia 28 maja 2012r. Przewodnicząca Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych poinformowała odwołującą o wydaniu wyroku w dniu 23 maja 2012r. i o nieuwzględnieniu wniosku odwołującej z dnia 24 maja 2012r. o odroczenie rozprawy. Pismo wysłano na adres korespondencyjny wskazany w odwołaniu od spornej decyzji.

Pismo to dwukrotnie awizowano i w dniu 19 czerwca 2012r. zwrócono do Sądu.

Ponownie – zarządzeniem z dnia 9 lipca 2012r. – pismo to przesłano odwołującej ponownie na adres korespondencyjny w P. oraz na adres zamieszkania w miejscowości P.. Pismo przesłane na adres korespondencyjny zostało dwukrotnie awizowane, a doręczone na adres zamieszkania odebrano w dniu 20 lipca 2012r.

W dniu 24 lipca 2012r. odwołująca wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 23 maja 2012r.

Sąd Okręgowy, analizując przepisy art. 369 § 1 k.p.c., art. 370 k.p.c. i art. 168 § 1 k.p.c. oraz okoliczności sprawy, nie dopatrywał się braku winy strony w niezachowaniu terminu do złożenia apelacji od wyroku z dnia 23 maja 2012r.

W szczególności Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołująca w okresie od dnia 23 maja 2012r., tj. od dnia wydania wyroku w sprawie, do dnia 13 czerwca 2012r., tj. do dnia kiedy minął termin do złożenia apelacji, miała możliwość powzięcia informacji o stanie sprawy, chociażby telefonicznie, lecz z powodu własnego zaniedbania tego nie uczyniła. Ponadto, jak wynika z zaświadczenia lekarza sądowego z dnia 24 maja 2013 r. oraz z kserokopii druku (...) seria (...) z dnia 22 maja 2013 r., odwołująca po dniu 30 maja 2013 r. była zdolna do pracy i do uczestnictwa w rozprawie, a zatem również do osobistego stawiennictwa w Sądzie w celu uzyskania informacji o stanie sprawy. Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że wyłączną przyczyną niezłożenia apelacji w terminie była niewiedza odwołującej co do faktu, że w sprawie zapadł już wyrok.

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji wniosła K. W..

Skarżąca kwestionowała ustalenia Sądu I instancji opierające się na uznaniu, że była prawidłowo powiadomiona o wyroku i że z uwagi na jej stan zdrowia mogła dochować terminu do złożenia apelacji.

W ocenie skarżącej – w sytuacji zawiadomienia o chorobie – Sąd winien przesłać odpis wyroku na adres domowy odwołującej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

W myśl art. 369 § 1 i 2 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia.

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Stosownie do treści art. 168 § 1 k.p.c., sąd postanowi o przywróceniu terminu na wniosek strony jedynie w wypadku, gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swej winy. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem.

Art. 380 k.p.c. stanowi, że Sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji nie kończy postępowania w sprawie, nie jest zatem samodzielnie zaskarżalne zażaleniem, ale mieści się w kategorii postanowień, o jakich mowa w art. 380 k.p.c. i w związku z tym może być poddane kontroli w związku z rozpoznawaniem zażalenia na postanowienie kończące postępowanie w sprawie, jakim jest odrzucenie apelacji (por. np. postanowienie SN z dnia 23 listopada 2012r., sygn. I CZ 111/12, Lex 1293682).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, w niniejszej sprawie brak podstaw do przyjęcia, że odwołująca nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w złożeniu apelacji.

Bezsporne w niniejszej sprawie pozostawało to, że odwołująca K. W. nie złożyła w przepisany terminie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu ogłoszonego w dniu 23 maja 2012r.

Apelację wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu odwołująca złożyła w dniu 24 lipca 2012r.

Okolicznością, na którą powoływała się odwołująca, wnosząc o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, był brak wiedzy o zapadłym w sprawie wyroku i stan zdrowia uniemożliwiający złożenie apelacji w terminie.

Słusznie Sąd I instancji, analizując stan sprawy, nie uznał tych okoliczności za uzasadniające przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Rację ma Sąd Okręgowy, wskazując, że instytucja przywrócenia terminu ma charakter wyjątkowy, a jej bezwzględna przesłanką jest nieuczynienie zadość czynności procesowej w terminie z przyczyn od strony niezależnych.

W niniejszej sprawie stwierdzić należy, że niezłożenie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 maja 2012r. w terminie miało źródło w niedochowaniu aktów staranności ze strony odwołującej.

Istotnie, w okresie od dnia 23 maja 2012r. do dnia 30 maja 2012r. K. W. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Termin do wniesienia apelacji wprost upłynął w dniu 13 czerwca 2012r., zatem w okresie od dnia 31 maja 2012r. do dnia 13 czerwca 2012r. odwołująca była zdolna do złożenia apelacji.

W okresie następującym po dniu 30 maja 2012r. (jak również przed), na co wskazywał Sąd I instancji, skarżąca mogła skontaktować się telefonicznie z Sądem celem udzielenia informacji, bądź posłużyć się osobami trzecimi.

Na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej w określonym terminie ciąży bowiem obowiązek zachowania należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność,

jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie. O braku winy strony można zatem mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy (por. postanowienie SN z dnia 28 lutego 2013, sygn. III CZ 6/13, LEX nr 1314372, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 11 stycznia sygn. III AUa 785/12, LEX nr 1254500).

W niniejszej sprawie takiej obiektywnej przyczyny uniemożliwiającej złożenie w terminie apelacji od wyroku z dnia 23 maja 2012r. nie było, a od strony w okresie biegu terminu do wniesienia apelacji z pewnością można było oczekiwać zachowania terminu do jej złożenia. W okresie po dniu 30 maja 2012r. skarżąca była bowiem zdolna do pracy, tym bardziej, że w czasie ok. dwóch tygodni po zaostrzeniu objawów (22-23 maja 2012r.) odwołująca podjęła czynności zawodowe (zeznania D. W. – k. 190v).

Odnosnie zarzutów nieuzyskania informacji o wyroku, stwierdzić należy, że Sąd dwukrotnie wysyłał odwołującą na adres korespondencyjny wskazany przez odwołującą w odwołaniu i powtarzany w późniejszych pismach, informację o tym, że sprawie zapadł w dniu 23 maja 2012r. wyrok i korespondencja ta została prawidłowo doręczona w trybie podwójnego awizo (art. 135 § 2 k.p.c. w zw. z art. 139 k.p.c.)

Dopiero ponowne pismo z informacją, wysłane na adres domowy – do czego wbrew twierdzeniom zażalenia Sąd I instancji nie był zobligowany - zostało przez skarżącą odebrane.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie oraz postanowienie oddalające wniosek odwołującej o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, badane w trybie art. 380 k.p.c. odpowiadają prawu.

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--	--------------------	-------------------------------